

SĀKUMS, KAM NEBŪS GALA

LIEKOT VISU KOPĀ

Puzles sastāv no daudziem gabaliņiem, kas kopā veido pilnīgu attēlu – bet tikai tad, kad tie salikti pareizajās vietās. Ir atrodamas dažādas *puzles* – sākot no vienkāršām, kas paredzētas bērniem, līdz pat ļoti sarežģītām ar tūkstošiem gabaliņu, kas paredzētas pieaugušajiem. Tām parasti komplektā ir attēls ar paraugu, kas palīdz tev saprast, kur būtu jāliek katrs gabaliņš, bet dažkārt šī parauga nav. Tas šo uzdevumu padara par īstu izaicinājumu, tomēr tas ir izdarāms.

Tas, ka paņemam vienu vai vairākus atsevišķus *puzles* gabaliņus, mums uzreiz nenodrošina, ka sapratīsim, kāda ir lielā bilde. Mums jāturpina darboties, līdz visi *puzles* gabaliņi ir savās vietās un visbeidzot parādās pilnīgs attēls.

Līdzīgi ir arī ar Bībeli. Lai aptvertu, ko tā nozīmē, mēs nevaram paļauties uz nelieliem izrāvumiem. Mums tā jāpēta viscaur, lai izveidotu visaptverošu pārskatu. Tas mums ļaus droši saprast, ko Dievs saka, un kādi ir Viņa nodomi. Bībele norāda, ka Dievam ir konkrēts plāns priekš mums – visiem cilvēkiem kopumā un priekš mums katra atsevišķi.

VISAM IR SĀKUMS

Mūsu sākuma punkts atrodams 1. Mozus 1. nodaļā: **“Un Dievs teica: “Lai rodas uz zemes dzīvas būtnes, katra pēc sava veida – lopi un rāpuļi, un zemes zvēri, katrs pēc sava veida!” Un tā ir. Un Dievs taisīja zemes zvērus, katru pēc sava veida, un lopus, katru pēc sava veida, un visus, kas rāpo pa zemi, katru pēc sava veida, un Dievs redzēja, ka tā labi. Un Dievs teica: “Taisīsim cilvēku pēc mūsu tēla, pēc mūsu līdzības, lai tas valda pār zivīm jūrā un pār putniem debesīs, un pār lopiem, un pār visu zemi, un pār visiem rāpuļiem, kas rāpo pa zemi!” Un Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla, pēc Dieva tēla viņš radīja to – vīrieti un sievieti viņš radīja!”** 1. Mozus 1:24-27

Tas mums dod pirmo *puzles* gabaliņu. Mēs tā vienkārši neizcēlāties, mēs tikām radīti, un ne jau vienkārši radīti, bet gan rūpīgi izplānoti pēc Dieva līdzības, un mēs tikām iecelti būt par atbildīgiem pār Zemes radībām. Interesanti, ka Dievs saka “MĒS taisīsim cilvēku pēc MŪSU tēla līdzības”. Ar ko Dievs sarunājās mirklī, kad Viņš pieņēma šos lēmumus? Lai to atbildētu, mums būs vajadzīgas vēl citas *puzles* daļiņas!

“Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Viņš bija iesākumā pie Dieva. Viss ir radies caur viņu, un nekas, kas ir radies, nav radīts bez viņa. Viņā bija dzīvība, un dzīvība bija cilvēku gaisma.” Jāņa 1:1-4

“Viņš ir neredzamā Dieva attēls, visas radības pirmdzimtais, jo caur viņu ir viss, kas radīts gan debesīs, gan virs zemes – redzamais un neredzamais. Vai tie ķēniņu troņi, valdīšanas, valdības un varas – visas lietas ir radītas caur un uz viņu.” Kolosiešiem 1:15-16

Dievam ir Dēls, un šis Dēls bija tas, kurš visu radīja. Pēc tam šis Dēls pats kļuva par cilvēku.

“Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušajam Dēlam, pilnu žēlastības un patiesības.” Jāņa 1:14

NĀKOTNES FORMA

Iepriekšējā nodarbībā, mēs pamanījām, ka cilvēku sacelšanās dēļ Dieva perfektā radība tika izpostīta, un nāve un pagrimums kļuva par normu. Skats uz nākotni bija bezcerīgs. Bet Dievs uzņēmās iniciatīvu un nekavējoties uzreiz pēc cilvēku krišanas grēkā apsolīja cilvēcei glābšanu. Uzrunājot sātānu, kurš caur čūsku bija runājis uz Ievu, Dievs teica: **“Un es celšu ienaidu starp tevi un sievu, starp tavu pēcnācēju un viņas pēcnācēju! – viņš tev sadragās galvu, bet tu viņam sadzelsi papēdi!”** 1. Mozus 3:15

Citiem vārdiem sakot, šī runa netieši pavēstīja Ādamam un Ievai, ka Dievs nodrošinās viņus ar aizsardzību, izraisot naidu starp sātānu un cilvēkiem, un turklāt, “viņš (Ievas pēcnācējs) tev sadragās galvu”. Dievs apsolīja, ka kāds no sievas pēcnācējiem veiks pretuzbrukumu un iznīcinās sātānu. Šeit mums pirmo reizi garantēta palīdzība. Pirmais pravietojums par nākotnes Glābēju atrodams 1. Mozus 3:15.

Varētu pat teikt, ka šis ir *puzles* gabaliņš, uz kā attēlotas vislieliskākā ziņas! Sātāns laika gaitā tiks Ievas pēcnācēja iznīcināts – tas “sdragātu viņa galvu”. Bībele kā šo pēcnācēju norāda Jēzu no Nācaretes. Mēģinot sātānu uzveikt, šis pēcnācējs tiks pats ievainots, jo sātāns “viņam sadzels papēdi”. Šis sitiens būs nāvējošs, bet ne galējs.

“Dievs viņu uzmodināja, no nāves sāpēm raisīdams, jo nāve viņu nespēja paturēt.”
Apustuļu darbi 2:24

GLĀBŠANAS OPERĀCIJA

LIELIE PLŪDI

Pētot Bībeli, mēs atrodam arvien vairāk *puzles* gabaliņus, kas mums sniedz papildus informāciju par Dieva glābšanas plānu. Viņš uzsāku projektu, kas nodrošinātu Glābēja nākšanu. Bet grēks un sacelšanās tik ļoti pārņēma cilvēci, ka vairākos gadījumos Dievam nācās iejaukties, lai aizkavētu to, ka grēks visu pārņemtu pilnībā:

“Un Kungs redzēja, ka pieaug cilvēka ļaunums uz zemes un viss, ko viņš veidojis, ik dienu savā sirdī domā tik ļaunu! Un Kungs nožēloja, ka uz zemes taisījis cilvēku, un tas mocīja viņa sirdi. Un Kungs teica: “Es noslaucīšu no zemes virsas cilvēku, ko es radīju, – no cilvēka līdz lopam, līdz rāpulim, līdz debesu putnam! Man ir žēl, ka es tos radīju!””

1. Mozus 6:5-7

Dienas, kad Dievs varēja paskatīties uz zemi un teikt, ka viss bija “ļoti labs”, Noa laikā bija jau senā pagātnē. Gluži pretēji – Dievs paskatījās, un viss bija ļoti ļauns. Viņam bija žēl šīs situācijas, un Viņš izveidoja un īstenoja plānu, kā glābt to, kas vēl glābjams. Tādā veidā Viņš centās atturēt sātānu no visu cilvēku un viņu cerības uz glābšanu pilnīgas iznīcināšanas. Liekot nākt pār zemi katastrofāliem plūdiem un izglābjot astoņus cilvēkus Noa šķīstā, Dievs radīja jaunu sākumu.

JAUNS SĀKUMS

Šis stāsts turpinās 1. Mozus grāmatā ar stāstu par Ābrahāmu. Dievs aicināja Ābrahāmu aiziet no civilizācijas, kas bija izveidojusies Mezopotāmijā, un neveidot savu dzīvi pēc viņu piemēra. Viņš aicināja Ābrahāmu dzīvot, stipri uzticoties Dievam, un pat pārbaudīja viņa lojalitāti un uzticību. Pēc tam Ābrahāms saņēma no Dieva solījumu:

“Un Kunga eņģelis sauca no debesīm uz Ābrahāmu otrreiz un sacīja: “Es esmu pie sevis zvērējis, saka Kungs, tāpēc, ka tu tā darīji un netaupīji savu dēlu, savu vienīgo, – tāpēc es tevi svētīt svētīšu un tavus pēcnācējus es vairoto vairošu kā debesu zvaigznes un kā smiltis, kas jūras malā, un tavi pēcnācēji iemantos savu ienaidnieku vārtus! Un tavos pēcnācējos tiks svētītas visas zemes tautas, jo tu klausījī manai balsij!”” 1. Mozus 22:15-18

Līdzīgi kā Ievai tika teikts, ka viens no viņas pēcnācējiem pieveiks sātanu, tāpat arī Ābrahāmam tika pateikts, ka, viņa “pēcnācējos tiks svētītas visas zemes tautas”.

UPURIS

Turpinot lasīt Bībeli, mēs redzam, ka laikā, kad tauta, kas bija izveidojusies no Ābrahāma pēcnācējiem, pēc gadu simtiem izceļoja no Ēģiptes uz Kanaānu, Dievs rīkojās saskaņā ar to, ko bija solījis viņu ciltstēvam. Tauta apstājās pie Sinaja kalna un tur Dievs uz tiem runāja caur vadoni Mozu:

“Jūs redzējāt, ko es darīju ēģiptiešiem, ka es jūs nesu uz ērgļa spārniem un atvedu pie sevis! Un tagad – ja jūs man klausīt klausīsiet un turēsiet manu derību, tad no visām tautām jūs būsiet mans īpašums, jo mana ir visa zeme! Jūs man būsiet priesteru valsts un svēta tauta! – saki šos vārdus Israēla dēliem!” 2. Mozus 19:4-6

Dievs šajā situācijā tā rīkojās ne jau tāpēc, lai vienkārši parādītu savu patiku attiecībā uz kādu vienu rasi, bet, lai vadītu un sargātu šo tautu, lai tie varētu būt par piemēru, lai visa pasaule varētu redzēt, kādu labumu sniedz uzticīga sekošana Dievam. Precīzāk sakot, tas bija Dieva nodoms, ka viņam būtu viena tauta, kas rīkotos pretēji uz zemes valdošajam pagānismam un liecinātu par to, kā iegūt mieru, drošību un tikumību.

Lai demonstrētu, ko izdara grēks un kāda ir samaksa par cilvēka glābšanu, Dievs izveidoja dzīvnieku upurēšanas rituālu. Tas tika izveidots, lai palīdzētu mums saprast principu, ar kuru vaina tiek pārnesta no vienas būtnes uz citu. Cilvēkam vajadzēja atvest nevainīgu jēru, uzlikt savas rokas un upura galvas un atzīties savos grēkos, tādējādi uzliekot tos dzīvniekam. Tad dzīvnieks nomira šī cilvēka vietā. Mums tas varētu šķist visai dīvaini, tomēr tajā laikā tas bija ļoti nozīmīgs ainojums. Dzīvnieku upurēšana nodrošināja cilvēkiem praktisku piemēru, ar kura palīdzību tie varēja saprast, ka viņu grēki, kad tie pārnesti uz kādu citu, tiks piedoti.

“Pēc bauslības, ar asinīm tiek šķīstīts gandrīz viss, un bez asins izliešanas nav piedošanas.” Ebrejiem 9:22

Taču īstais Upuris, kas patiesībā varēja izpirkt cilvēku vainu, bija Jēzus Kristus, kurš nāca pasaulē noteiktā vēstures punktā, lai veiktu izšķirošo uzdevumu lielajā glābšanas operācijā.

“Bet Jēzus, tikai vienu upuri par grēkiem pienesis, uz visiem laikiem ir nosēdies pie Dieva labās rokas. Un tagad viņš gaida, līdz viņa ienaidnieki tiks nolikti viņam par kājsolu

zem viņa kājām. Ar vienu upuri viņš uz visiem laikiem darījis pilnīgus tos, kam jātop svētiem.” Ebrejiem 10:12-14

“Kas mūsu pārkāpumu dēļ tika nodots nāvē un mūsu attaisnošanas dēļ ir augšāmcelts.” Romiešiem 4:25

“Kā viena cilvēka nepaklausības dēļ daudziem bija jāklūst par grēciniekiem, tāpat caur viena paklausību daudzi tiks darīti taisni.” Romiešiem 5:19

“Jo alga par grēku ir nāve, bet Dieva dāvana ir mūžīgā dzīvība Jēzū Kristū, mūsu Kungā.” Romiešiem 6:23

VISS IR JAUNS!

Ar Jēzus upura palīdzību Dievs izveidoja jaunu vienošanos (tā bieži tiek saukta par jaunu “derību”) ar cilvēkiem. Pamatprasība saglabājās tā pati – uzticības pilna attieksme pret Dievu, paļaušanās un ticība Viņam. Bībelē šāda veida nostāja tiek parasti dēvēta vienkārši par “ticību”.

“Ticība ir cerības pamatā, tā pārliecina par neredzamām lietām. Ticībā mūsu priekšgājēji ir saņēmuši Dieva atzinību. Ticībā mēs saprotam, ka visa pasaule ir veidota ar Dieva vārdu, tā ka no neredzamā ir cēlies redzamais. Ticībā Ābels pienesā Dievam pilnīgāku upuri nekā Kains, ticības dēļ viņš ir saņēmis Dieva atzinību, ka viņš ir taisns – Dievs pats to apliecināja, kad Ābels upurdāvanas pienesā. Ticības dēļ viņš vēl aizvien runā, kaut arī miris. Ticībā Hanohs tika pārcelts prom no šīs pasaules, lai viņam nebūtu jāpieredz nāve: viņš vairs nebija atrodams, jo Dievs viņu bija pārcēlis. Pirms pārcelšanas Dievs liecināja par viņu, ka viņš tam bijis tīkams. Bez ticības nav iespējams Dievam patikt. Tam, kas tuvojas Dievam, ir jātic, ka Dievs ir un ka viņš atalgo tos, kas viņu meklē.” Ebrejiem 11:1-6

“Ticībā uz Jēzu Kristu jūs visi esat Dieva bērni, jo jūs visi, kas esat uz Kristu kristīti, esat ietērpti Kristū. Tur nav ne jūda, ne grieķa, tur nav ne verga, ne brīvā, tur nav ne vīrieša, ne sievietes – jūs visi esat viens Jēzū Kristū.” Galatiešiem 3:26-28

“Tādēļ tas, kas ir Kristū, ir jauns radījums.” 2. Korintiešiem 5:17

VIŅA NĀKŠANA

Ticība un paļāvība uz to, ko Jēzus panāca ar savu nāvi, ir Kristīgās ticības pamats. Tikpat svarīga ir ticība tam, ka Jēzus nāks atkal. Šoreiz viņš būs visiem redzams, un visi viņu atpazīs – neviens nespēs izvairīties Viņu skatīt.

“Tā arī Kristus ir upurēts reizi par visām reizēm, lai daudzu cilvēku grēkus izdeldētu; viņš atklāsies otrreiz – ne vairs grēku dēļ, bet par pestīšanu tiem, kas uz viņu gaida.” Ebrejiem 9:28

“Redzi, viņš nāks ar mākoņiem, un viņu redzēs ikviena acs, arī tie, kas viņu caurdūra; par viņu vaimanās visas zemes ciltis, tā būs. Āmen!” Atklāsmes 1:7

Tās ir labās ziņas. Sliktās ziņas ir tādas, ka tie, kas ir izvēlējušies palikt sacelšanās attiecībās ar Dievu, šajā mirklī sastapsies ar iznīcināšanu.

“Tad es ieraudzīju troni, lielu un baltu, un uz tā sēdēja tas, no kura klātbūtnes aizbēga zeme un debess un nebija vairs atrodamas. (...)

(...) Es ieraudzīju mirušos – lielos un mazos – stāvam troņa priekšā. Tad tika attīti rakstu rullī, pēc tam vēl cits rullis – dzīvības grāmata, un mirušos tiesāja pēc viņu darbiem, kas aprakstīti šajos rullīšos. Jūra atdeva atpakaļ tos, kas tajā miruši, nāve un pazemes valstība atdeva atpakaļ tos, kas tajā bija, un ikviens tika tiesāts pēc viņa darbiem. Nāve un elle tika iemestas uguns ezerā. Šī ir otrā nāve – uguns ezers. Ikviens, kura vārds nebija ierakstīts dzīvības grāmatā, tika iemests uguns ezerā.” Atklāsmes 20:11-15

Un tagad atkal atgriezīsimies pie labajām ziņām – pēdējais *puzles* gabaliņš, kas pabeidz attēlu, ir:

“Tad es ieraudzīju jaunas debesis un jaunu zemi, jo pirmās debesis un pirmā zeme bija zudušas un jūras vairs nebija. Es ieraudzīju svēto pilsētu, jauno Jeruzālemi, nokāpjam no debesīm, no Dieva, kā līgavu, sapostu un izrotātu savam vīram. Es dzirdēju varenu balsi atskanam no troņa: redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, un viņš mājās kopā ar viņiem, un viņi būs viņa tauta, pats Dievs būs ar viņiem un būs viņu Dievs. Un Dievs noslaucīs visas asaras no viņu acīm, un nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaimanu, nedz sāpju vairs nebūs, jo viss bijušais ir pagājis.” Atklāsmes 21:1-4

Tagad viss ir atkarīgs no tā, kā mēs reaģēsim uz Dieva mīlestību!

Uzdevums

Novērtē šos apgalvojumus, atzīmējot, vai tie ir patiesi vai nepatiesi:

- Pirmā Bībeles norāde uz grēkā kritušās cilvēces glābšanu lasāma 1. Mozus 3:15 ____
- Cilvēku glābšanu nodrošināja Jēzus Kristus upuris pie krusta _____
- Cilvēku grēku izpirkšanai pietiek ar dzīvnieku upuriem _____
- Bībelē nekas nav teikts par to, ka Dieva Dēls Jēzus Kristus varētu vēlreiz atgriezties uz mūsu Zemi _____
- Bībelē Dievs ir apsolījis jaunu pasauli, kurā nebūs sāpju, bēdu un nāves _____